

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 5 MARÇ DE 2021 | Número 115

PÀG. 4 | RUTH GIORDANO
Fer pau!

PÀG. 6 | PAPA FRANCESC
Viatge a l'Iraq: des d'Abraham
per reconèixer-se com a germans

PÀG. 9 | BISBE CORTÉS
"Una religió alienant compensatòria
del sofriment no és 'la' resposta"

PÀG. 23 | CORONAVIRUS
Què han après les residències de gent gran
amb la Covid-19?

PÀG. 27 | DONES I ESSLÈSIA
Feministes creients participaran al Sínode
de dones a Roma

PÀG. 29 | PATRIMONI
Nova web per impulsar el turisme religiós

Edició paper gratuïta

Catalunya Religió editem aquesta versió setmanal en PDF en obert per facilitar-ne la distribució.

Us portem a casa l'actualitat religiosa.

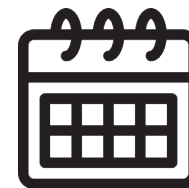
www.catalunyareligio.cat/acasa

Reenvieu l'edició setmanal als contactes de les vostres comunitats o amb els butlletins que gestioneu.

Agenda

Consulteu els propers esdeveniments

PÒRTIC

Els joves amb qui hem parlat ens expliquen que no se senten representats en els mitjans de comunicació. No són a la llista de col·lectius "imprescindibles". Per això és un respir trobar notícies sobre esports, agrupaments, moviments i entitats que aglutinen joves creients. És aquí on es cultiva el compromís, la llibertat d'expressió i la capacitat de diàleg que després tothom reivindica.

SUMARI

4 Panoràmica

Fer pau! per Ruth Giordano

6 Actualitat

El Papa a l'Iraq: des d'Abraham per reconèixer-se com a germans
Bisbe Cortés: "Una religió alienant compensatòria del sofriment no és 'la' resposta"
"El cas Hasél és l'espuma que fa cremar la resignació dels joves"
Què han après les residències de gent gran amb la Covid-19?
Feministes creients participaran al Sínode de dones a Roma
Josep M. Turull: "Després de la pandèmia el turisme religiós tindrà un fort increment"

32 Recull de premsa

33 La setmana a les xarxes

Fer pau!

**PER RUTH GIORDANO
A DES DEL DIÀLEG**

Fa uns quants anys, potser més de 25, érem ben joves. Teníem molta força i érem pastors d'una església on hi havia molta feina. Un mes d'agost vàrem anar a Suïssa de vacances i a visitar uns bons amics, que eren un bàlsam per nosaltres. Un dels dies, vàrem trobar uns coneguts dels nostres amics i al presentar-nos amb molta cordialitat i cortesia ens varen preguntar com era que havíem anat de vacances a Suïssa. La meva resposta va ser ràpida, franca, sincera. Diria que em va sortir de l'ànima. Vaig dir: "he vingut a fer pau", el cert és que havia estat un any ple de treball, esforç i no poques dificultats. Però el que més em va sobtar i sobre tot em va fer reflexionar, va ser la seva resposta. Em va dir: "si vostè no està en pau, tampoc la trobarà aquí a Suïssa".

He de dir que al moment em va semblar una mica xocant, però ràpidament vaig pensar que tenia tota la raó. La idea m'ha acompanyat al llarg dels anys, francament. Aquest llargs dies de confinament i limitacions de moviment, escoltant la insatisfacció generalitzada per no poder sortir, viatjar lliurement on cadascú volgués, m'han vingut al pensament justament aquelles paraules. La solució a la insatisfacció no és anar a fer pau, sinó estar en pau.

Massa sovint l'ésser humà culpa els altres de la seva pròpia insatisfacció o de les seves limitacions, sense adonar-se que no depèn de l'ordre exterior sinó de l'interior. De com en definitiva decideixes viure la realitat del dia a dia.

Aquell dia vaig entendre les paraules de Jesús del evangeli de Joan:

"Us deixo la pau, us dono la meva pau. No us la dono com el món la dona. Que el vostre cor no passi ànsia ni tingui por."

La pau que ens dona el Senyor és la pau que ens acompanya enmig de qualsevol situació de la vida, ens dona la serenitat per viure-la i ens permet gaudir de molts detalls que, amb el tràfec diari, ens perdem. Contrasta amb la insatisfacció que moltes persones mostren al nostre voltant.

Augmenta un 10% la recollida tèxtil en contenidors

Formació i Treball ha millorat la seguretat de més de 200 contenidors de recollida de roba de segona mà de l'Àrea Metropolitana de Barcelona gràcies a nous sistemes de seguretat. Durant el 2020 es van instal·lar cadenats d'alta seguretat d'un model que dificulta les accions vandàliques de robatori i millora els volums de recollida en un 10%. La iniciativa s'emmarca en el projecte "Contenidors més segurs per a la recollida de roba, la inclusió social i la sostenibilitat ambiental", que compta amb el suport de Càritas Diocesana de Barcelona, el projecte Moda Re- i Inditex.

CÀRITAS CATALUNYA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El Casal Claret de Vic inaugura el 'Cosidor Pas a Pas'

El **Casal Claret de Vic** inaugura la **botilla-taller Cosidor Pas a Pas**, una reformulació del projecte ja existent al tercer pis de l'edifici però que permetrà tenir més visibilitat i oferir contractes laborals a les dones participants. La setmana del 8 al 12 de març s'inaugurarà oficialment el nou espai i projecte que busca "transformar i fer créixer la justícia social". Un lloc físic, i a peu de carrer, on, afirmen, "poder teixir aliances i desplegar habilitats". Fins al moment el Cosidor estava situat al tercer pis de l'entitat, fet que dificultava la visibilitat i coneixença de l'espai a nivell de ciutat.

CLARETIANES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El Museu Episcopal de Vic incorpora una pintura renaixentista dels Gascó

El Museu Episcopal de Vic (MEV) ha incorporat una nova obra a les seves sales. Es tracta de *La Sagrada Família amb sant Joanet* del pintor **Perot Gascó**, datable al segon quart del segle XVI. L'obra, d'una qualitat extraordinària i en un excel·lent estat de conservació, ha estat cedida en dipòsit pel col·leccionista d'art i mecenes, **Joan-Artur Roura Comas**. *La Sagrada Família amb sant Joanet* es pot veure a la sala 13, juntament amb altres obres atribuïdes o documentades tant al pare **Joan Gascó** com al fill Perot o a altres membres del taller familiar.

MEV | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Irq. Qaraqosh. Joves preparen un mural amb la imatge del papa Francesc.

El Papa a l'Iraq: des d'Abraham per reconèixer-se com a germans

Francesc inicia el viatge més difícil i important del seu pontificat: la proximitat amb els cristians, el suport a la reconstrucció del país devastat per les guerres i el terrorisme, una mà estesa als germans musulmans. El somni de **Joan Pau II** es fa realitat. Els cristians iraquians feia vint-i-dos anys que esperaven el Papa. Va ser el 1999 quan sant Joan Pau II va planejar un curt però significatiu pelegrinatge a Ur dels Caldeus, la primera etapa del viatge jubilar als llocs de salvació. Volia partir d'Abraham, del pare comú reconegut per jueus, cristians i musulmans. Molts van desaconsellar-ho al vell pontífex polonès, demanant-li que no fes un viatge que pogués córrer el risc de reforçar **Saddam Hussein**, encara al poder després de la primera guerra del Golf. El papa Wojtyła va seguir el seu camí tot i els intents de dissuadir-lo, sobretot per part dels Estats Units. Però, finalment, aquell viatge llampec estrictament religiós no es va dur a terme a causa de l'oposició del president iraquità.

El 1999 el país ja estava de genolls a causa de la cruenta guerra contra l'Iran (1980-1988) i les sancions internacionals després de la invasió de Kuwait i la primera guerra del Golf. Aleshores, els cristians a l'Iraq eren tres vegades més

nombrosos que avui. El viatge perdut de Joan Pau II va continuar sent una ferida oberta. El papa Wojtyła va alçar la veu contra la segona expedició militar occidental al país, la ràpida guerra del 2003, que va acabar amb el derrocament del govern de Saddam. A l'Àngelus del 16 de març, va dir: "Voldria recordar als països membres de les Nacions Unides, i en particular a aquells que formen el Consell de Seguretat, que l'ús de la força representa l'últim recurs, després d'haver esgotat totes les altres solucions pacífiques, d'acord amb els coneguts principis de la mateixa Carta de les Nacions Unides". Després de l'Àngelus, va afirmar: "Pertanyo a aquella generació que va viure la Segona Guerra Mundial i va sobreviure. Tinc el deure de dir a tots els joves, als més joves que jo, que no han tingut aquesta experiència: 'Mai més la guerra!', com va dir **Pau VI** en la seva primera visita a les Nacions Unides. Hem de fer-hi tot el possible!".

Va quedar sense escoltar per aquells "joves" que van fer la guerra i no van poder construir la pau. L'Iraq va ser afectat pel terrorisme, amb atacs, bombes i devastació. El teixit social es va esfondrar. I el 2014 el país va veure com s'afirmava l'autodenominat Estat Islàmic proclamat per l'ISIS. Més devastació, persecució, violència,

amb potències regionals i internacionals compromeses a lluitar en terra iraquiana. Amb la multiplicació de milícies fora de control. Amb un cost elevat de vides humanes, la població indefensa, dividida per afiliacions ètniques i religioses.

La "geopolítica" de Francesc

Observant la situació iraquiana, es pot sentir de primera mà la concreció i el realisme de les paraules que Francesc va voler gravar a la seva última encíclica *Germans tots*: "Ja no podem pensar en la guerra com una solució, ja que els riscos probablement sempre seran superiors a la hipotètica utilitat que se li atribueix. Davant d'aquesta realitat, avui és molt difícil donar suport als criteris racionals desenvolupats en altres segles per parlar d'una possible 'guerra justa'. Mai més la guerra! (...) Tota guerra deixa el món pitjor del que va trobar. La guerra és un fracàs de la política i de la humanitat, una rendició vergonyosa, una derrota davant les forces del mal".

Al llarg dels anys, centenars de milers de cristians s'han vist obligats a fugir de casa per buscar refugi a l'estranger. En una terra d'evangelització primerenca, l'església molt antiga de la qual té orígens que es remunten a la predicació

apostòlica, els cristians avui esperen **la visita de Francesc** com una alenada d'aire fresc. El Papa havia anunciat fa molt de temps la seva voluntat d'anar a l'Iraq per consolar-los, seguint l'única "geopolítica" que el mou, és a dir, mostrar proximitat amb els qui pateixen i afavorir, amb la seva presència, processos de reconciliació, de reconstrucció i pau.

Per aquest motiu, malgrat els riscos associats a la pandèmia i la seguretat, malgrat els atacs recents, Francesc ha mantingut aquesta cita a la seva agenda fins ara, ha decidit no decebre tots els iraquians que l'esperen. El cor del primer viatge internacional, després de quinze mesos de bloqueig forçat per les conseqüències del Covid-19, serà Ur, la ciutat d'on va partir el patriarca Abraham. Una oportunitat per pregar juntament amb els creients d'altres confessions religioses, especialment els musulmans, per redescobrir les raons de la convivència entre germans, per tal de reconstruir un teixit social més enllà de faccions i grups ètnics, i enviar un missatge a l'Orient Mitjà i al món sencer.

EL NOSTRE REPTE, EL SEU FUTUR

TRIA ESCOLA CRISTIANA

www.triaescolacristiana.cat

93 302 70 13

Escola Cristiana
de Catalunya

escola
concertada
al teu costat

Bisbe Cortés: “Una religió alienant compensatòria del sofriment no és ‘la’ resposta”

El 2004 el valencià **Agustí Cortés** va ser nomenat primer bisbe de la nova diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, format per les parròquies del Baix Llobregat, l'Alt Penedès i el Garraf. Cortés havia estat secretari particular de l'arquebisbe de València, professor de Teologia i rector del seminari. El 1998 va ser nomenat bisbe de la petita diòcesi d'Eivissa. Quan va arribar al territori desconegut del Llobregat va voler posar en marxa la nova diòcesi amb una participació real de capellans, laics i religiosos. En l'entrevista el concepte que repeteix més és sinodalitat.

Aquesta conversa forma part d'un cicle d'**entrevistes amb els bisbes catalans**.

La pandèmia va portar a un inici de curs amb objectius limitats però sobretot amb la voluntat de no trencar la comunicació afectiva. S'ha aconseguit?

Hem aprofitat tot el que teníem a l'abast. Hi ha gent que no està avesada a aquesta comunicació no convencional i sempre ens quedem curts. Potser s'ha aconseguit en un 60 o 70%. Que més voldria que comunicar ganes de viure i esperança en aquesta situació crítica! A més

de solucionar les qüestions de tipus material o de la malaltia, aquesta és la intenció de fons. Transformar una situació de crisi en creixement. Que des de la fe la gent no s'ensorri, continuï lluitant, i que tregui les forces de les seves conviccions profundes.

El nostre propòsit fonamental des del punt de vista pastoral és la persona. La malaltia no és només malaltia física, que una pastilla o una vacuna guareix. És la persona. No hi ha malaltia sense malalt.

Com ho ha viscut personalment com a població de risc, després del mieloma que li van tractar fa uns anys?

He participat de les sensacions de molts preveres i laics de la diòcesi. Preguntant al Senyor per la impotència i el mur que tenim davant. Tota experiència contradictòria planteja interrogants a qualsevol persona mínimament sensible. He recordat moltes vegades l'experiència de Sant Pau. Se sent cridat a l'apostolat i els obstacles que troba són un agulló que el rossega tota la seva vida. He mirat de viure la situació il·luminat des de la Paraula, personalment i eclesialment.

Quan una persona integra aquesta sensació d'impotència, misteriosament es troba més pobre, més lliure i amb més ganes de treballar. Perquè ja no es tracta d'una impotència psicològica sinó d'una vivència espiritual.

"EL QUE FEM ÉS UNA OFERTA D'ESPERANÇA. A PROVA DE BOMBA"

Creu que la situació de dolor o malaltia porta a una conversió espiritual?

Crec que realment això passa. Ho he vist amb persones concretes. Per mi personalment la malaltia també ha estat un moment de conversió o reconversió. Sabem moltes coses de l'Evangeli, però quan arriba el moment de la veritat, és quan ho vius i amb més profunditat. He trobat molt gent, molta... I et preguntes com pot aguantar i com pot revifar el seu esperit tot i el sofriment que té a sobre. I no són precisament les persones més cultivades. Són persones senzilles, però que entenen el nucli de l'Evangeli. Entenen què vol dir l'esperança cristiana. Els testimonis que hi ha són admirables.

La gent que havia deixat aparcada la fe, continua pouant en el seu substrat catòlic o busca altres respostes en propostes amb més prestigi social o sense tanta càrrega històrica?

Malauradament molta gent busca el refugi. Un refugi alienant, com deia la crítica marxista a la fe cristiana. Una religió alienant compensatòria del sofriment. Donada la nostra debilitat és acceptable. Però realment no és "la" resposta. És com prendre un calmant. Quan s'acaba l'efecte continues tenint el mateix problema. No saltres el que fem és una oferta d'esperança. A prova de bomba. Una esperança que admet les llàgrimes. I el sofriment de tot tipus. Però tenim present un cor que, més enllà del sofriment, vol viure.

També hi ha un catolicisme taumaturg.

També, també. Dins de la nostra l'Església i del nostre culte, també hi ha aquesta manera de viure alienadament la religiositat. Ho hem viscut tot aquest any amb litúrgies virtuals que per a molta gent podria ser només una cançó, una imatge, una historieta o una experiència agradable. Hi ha la temptació de confondre

això amb la profunditat d'una fe que lluita per la vida i que amb una participació en l'eucaristia comprometi la teva vida.

“L'ESGLÉSIA EUROPEA S'HA BUIDAT PER CREAR CULTURA, POLÍTICA I SOCIETAT”

Quina és la situació social al territori del bisbat de Sant Feliu?

A través de Càritas ens arriben realitats preocupants. S'han multiplicat les demandes. A tot arreu. A la zona del Baix Llobregat estem molt, molt, molt tocats. A les grans concentracions de la costa que viuen del tercer sector ja sabem la desfeta econòmica que hi ha hagut. Com a la zona del Penedès més interior, on la majoria viuen de la vinya i del cava.

El bisbat s'ha distingit per posicionar-ne en temes socials, com va passar amb Eurovegas, impulsant un pronunciament conjunt dels bisbes després del tancament de la Nissan, o més recentment sobre la situació del Penedès. Quin missatge es vol donar?

Penso que ara estem massa aturats. També, quan miro enrere, malauradament veig que la meua malaltia m'ha afectat i que he deixat d'animar alguna realitat diocesana. Podríem fer molt més amb les realitats socials que ens han colpejat: els desnonament, grans empreses que s'han traslladat, el problema ecològic... Però hem volgut donar una paraula. Més enllà no podem fer. Hem d'atendre les persones però també hi ha la Doctrina Social de l'Església. Ara bé, les possibilitats d'acció passen per d'un laic actiu i compromès perquè institucionalment l'Església poques coses pot fer.

El bisbat no pot collar als empresaris o als polítics?

Quin cas farien a un pobre bisbe? [riu]. En aquests casos la nostra força és la credibilitat de la paraula que pugui ressonar en l'àmbit públic i que la senti qui la vulgui sentir. Crear consciència, obrir camins possibles d'esperança perquè la gent sigui protagonista. Ens hem de creure que el poder de l'Església ha minvat absolutament. I no només aquí per la nostra herència del franquisme o pel que sigui, sinó a tot Europa. És la història d'Europa del segle XX.

No ho diu amb recança.

No. No. Les institucions polítiques, socials i culturals que han nascut a l'Església són incompatibles, a Catalunya n'hi ha moltíssimes. Des de fa 50 anys, al voltant del Vaticà II i ja abans, l'Església europea s'ha buidat. S'ha buidat a favor de crear cultura, de crear política, de crear societat... perquè es veia cridada a transformar el món. L'humanisme cristià il·luminava una gran quantitat de patronats, fundacions, iniciatives de tipus socials o polític...

“L'ESGLÉSIA ÉS ABSOLUTAMENT PÚBLICA. NO ÉS INDIVIDUAL, SINÓ PERSONAL”

Si l'Església s'ha buidat en un paper de suplència, quina ha de ser ara la seva presència social i política? O s'ha de quedar només en el cultiu individual de la ànimes?

L'Església no és un fet privat o individual. Des de la seva fundació l'Església és absolutament pública. I no és individual, sinó personal. L'ac-

cent, la mirada directa de Jesús i el seu missatge i el Regne de Déu és la persona, que en la seva llibertat és cridada a la conversió. L'estructura no es converteix, el que es converteixen són les persones que fan l'estructura. I com ja va denunciar **Joan Pau II**, pot ser estructura de pecat i alienant o pot ser estructura humanitzadora i al servei del creixement de la persona. Però Jesucrist tenia davant creients, amb noms i cognoms concrets. I fa una interpel·lació sempre a la llibertat i a un cor que necessita convertir-se. Això és irrenunciable a l'Església, un problema d'identitat. Ser cristià per conversió. No una Església de batejats, sinó de batejats convertits veritablement a Jesucrist.

I aquesta Església que crida a la conversió és la mateixa que crida a la sortida al món, com fa ara el **papa Francesc**. Perquè no pot haver-hi una conversió que es tanca en si mateixa. Nosaltres estem en aquest doble repte. Quan el papa diu que no ens tanquem i no siguem autoreferencials té tota la raó. Ha de ser simultani: el moment de la crida a la conversió amb la crida a la sortida. El problema és que ara el rector de parròquia es pregunta qui ha de sortir de la seva parròquia. Quantes persones té a la comunitat?

“Has de sortir! Has de sortir!”. I com poden sortir si són persones grans o cansades?

No se'l veu molt animat...

No, no... vull ser realista. Veus les assemblees parroquials, la pastoral juvenil molt minsa, persones que -encara més per la pandèmia- estan desinflades, que els manca força o il·lusió... El que voldríem és tenir cristians capaços d'anar a

les persones soles, de sortir al carrer, a la institució, a la política, a l'empresa, a on sigui. Amb tot l'esperit i tota l'ànima ben revifada per la seva fe.

Però no estic desanimat. La pandèmia ens ha tret les eines de les mans: no podem sortir, no podem comunicar, no podem treballar... Però el que roman és la persona, amb el seu cor i el seu esperit i la seva esperança. L'entorn és més aviat relatiu. Hem de salvar la persona.

El discurs del papa Francesc ajuda a l'Església catalana?

Precisament el document dels bisbes dels **25 anys del Concili Provincial Tarraconense** s'ha volgut amarrar del missatge del papa Francesc. Ja voldríem que s'escoltés el seu missatge global, no només quan diu una cosa més cridanera. Però tenim la sort de tenir ser una veu molt escoltada, amb un ressò mundial, i amb tota la seva càrrega renovadora i transformadora. I aquí a Catalunya jo crec que s'escolta.

I si n'hagués de triar un, amb quin missatge del papa Francesc es quedaria?

Ja en va parlar Joan Pau II i **Benet XVI**, però Francesc ho ha posat en el primer graó: el sentit ecològic del cristià, l'ecologia integral. El món creat com una casa comuna. Com a cristià has de viure en aquest món pensant globalment i incorporant aquest plantejament ecològic a la justícia.

"QUALSEVOL OPCIO SIGUI A FAVOR O EN CONTRA DE LA INDEPENDÈNCIA ÉS LEGÍTIMA"

En la situació actual que viu Catalunya, els bisbes heu tingut la paraula que esperava la gent?

Hem tingut la paraula, no sé si ha estat massa efectiva. Ja ho fèiem el 2007 en el document **'Creure en l'Evangeli i anunciar-lo amb nou ardor'** amb el qual va treballar molt el bisbe **Joan Carrera**. La idea de no ser covard, d'enfrontar-se a la teva vida, de replantejar-se la fe. Era un programa i la línia que volem portar endavant els bisbes. Per allò de ser optimista o pessimista que em dèieu, a mi m'agrada moltíssim trobar capellans grans o persones grans que mantenen una alegria i un to de fe impressionant. Capellans grans que a la seva edat són més joves que molts joves. No han permès al seu esperit que es buidés o perdés força. Sincerament aquestes realitats estimulen molt.

I sobre el moment polític actual?

Els bisbes no som veus d'individus o de particulars. La nostra veu vol ser un ressò evangèlic aplicat a la situació present. I tenim per un costat el contingut d'un missatge evangèlic i per l'altre tenim un límit: el que manifestem no ha de ser partidista. I ha de ser catòlic, en el sentit

de ser obert a qualsevol cosa opinable moralment. Aquest és el límit fonamental.

Per això, el pronunciament de l'Església oficial mai pot ser una casuística. Sempre incideix en els fonaments. Perquè la decisió cas per cas ha de ser de la consciència de cadascun dels creients. Qualsevol creient té tot el dret a dirnos que el bisbe ningú li ha donat el certificat d'especialista. Per exemple en un problema de negocis, el bisbe pot parlar de la repercussió en la justícia social, en la legitimitat d'un procediment... però ens poden dir: "vostè predica des de la trona: deixi la trona i vingui aquí al món empresarial, dels negocis, o de la política i a veure com s'ho fa". Això és el que a vegades ens retreuen alguns laics, i alguns amb tota la raó.

En altres moments polítics transcendentals, com va ser la Transició, l'Església va tenir un paper remarcable que ara no ha tingut a Catalunya. Per això, pot quedar la impressió que ara els bisbes catalans han volgut passar més de puntetes per no prendre-hi mal.

El moment de la transició era un repte que es vivia a tota l'Església. Penso en **Pau VI** i el seu

paper col·laborant perquè s'implantés la democràcia a Espanya. Eren problemes claríssimament de Drets Humans. L'Església no deia aquest és el camí concret de la transformació política, però posava les bases en l'afirmació dels Drets Humans. Avui, quan l'Església es troba en un sa pluralisme d'opcions polítiques no tenim cap pretensió de ser protagonistes. Si has de guardar silenci o has de parlar... Si que són valors indiscutibles la crida al diàleg, a l'enteniment, oferint-se com intermediaris... o la crida al respecte dels drets i mirant que els més perjudicats i els més necessitats siguin els protagonistes de la decisió política.

Hi ha hagut grups, partits, gent del bisbat demanant que l'església s'hi impliqui més?

Sí. De gent apel·lant a l'evangeli, les he rebut per les dues bandes. Del problema del pronunciament sobre la independència, del no a la independència, els presos... Jo sempre els he contestat des del pronunciament dels mateixos bisbes, que normalment són consensuats entre tots. O des del que hem rebut de la mateixa Roma. En la primera visita Ad Limina que van fer els bisbes de Catalunya al papa Francesc el

2014 ens dir directament que havíem de treballar per la persona i pels Drets Humans. Però que no hi ha raons fonamentals evangèliques per imposar una opció o altra; que qualsevol opció sigui a favor o en contra de la independència o de l'autogovern és legítima. Un nacionalista espanyol no és menys fidel a l'evangeli que un nacionalista independentista. És a dir, són àmbits en els que ningú ens ha donat legitimitat per entrar-hi magisterialment.

Jo tinc molt clara l'obligació moral d'estimar Catalunya. És ineludible, és un dret i un deure de qualsevol cristià estimar el teu país i treballar per ell. Però estimar-lo més no vol dir que siguis més independentista o menys. Hi ha molt bons catalans que estan contents amb l'Estatut d'autonomia que tenim i altres molt bons catalans que no hi estan contents. Mentre una persona pugui recitar el credo i sentir-se ben cristià, si un està pensant en la independència i l'altre no, el bisbe no pot dir qui està més en l'Evangeli.

**"ESTIC CONVENÇUT DE LA SINODALITAT.
NO ÉS UNA MODA"**

El primer vicari general de Sant Feliu el va escollir perquè va ser el nom més votat entre els capellans en una consulta. També els seus col·laboradors sempre destaquen que vostè exerceix de bisbe posant per davant la confiança i la consulta.

Sí, sí. Mossèn **Jaume Berdoy** va ser escollit entre els capellans i una gran majoria de laics. Per alguns això pot donar una imatge de debilitat o de treure's responsabilitats de sobre. Doncs no. Estic ben convençut que l'Esperit treballa i viu en cadascuna de les persones fidels. I sobretot en els que són cridats al ministeri i en els cristians que treballen en l'Església. Estic convençut de la sinodalitat. No és una moda.

L'Església és un poble de Déu animada per l'Esperit. I l'Esperit no està en exclusiva en cap bisbe. El bisbe ha d'escoltar, sense renunciar a la seva missió d'unitat i de garantia de vincle a la comunió de l'Església. A més la sinodalitat és educativa. Ja ho veia quan treballava en la pastoral juvenil, de consiliari, en col·legis o en moviments... L'educació de la no directivitat cristiana. És a dir, fer sortir de la persona el que porta a dins i ajudar-la a madurar des d'ella mateixa

ajudada per l'Esperit. L'educador o el qui té una responsabilitat és un acompanyant d'aquest creixement i desenvolupament de la persones o de les comunitats.

Aquest model de sinodalitat encaixa gaire amb la itinerància episcopal? Bisbes com vostè que arriben a un bisbat que no coneixen?

El bisbe és un jardiner que fa un jardí en un terreny selvàtic. No crea la planta. Deixa que la planta surti però ajuda a que tingui forma harmònica dins del conjunt. És la bellesa de la comunitat i de l'Església. Els diferents carismes i les diferents persones van aportant la seva part, la seva forma, la seva olor, la seva alçada, els seus fruits... però el jardiner no substitueix ningú. Aquest plantejament permet que estigués allà a València en un seminari sent rector i que t'enviïn a Eivissa. Quan em van nomenar bisbe d'Eivissa em preguntava "però jo que tinc a veure amb Eivissa, que només hi he estat una vegada i que no conec en absolut?" Però després et trobes amb què vol dir ser apòstol. Quants quilòmetres va fer Sant Pau? Tu ets apòstol de Jesucrist i has d'anar on Jesucrist et demani.

Vas trobant la teva missió de bisbe amb la realitat que hi ha, amb el que dona de si aquella comunitat. I vas mirant com allò pot créixer en harmonia i en unitat. Llavors t'envien a Sant Feliu, un altre lloc absolutament diferent i que gairebé no sabia on era, i esperes llegir la veu de l'Esperit en aquest lloc. Allà on siguis has de discernir sobre la situació i espai, que són situacions històriques i espais físics de l'Esperit. Primer escoltar, primer observar, fer lectura de la realitat i després decidir.

Aquest jardiner no seria més raonable que sortís de la comunitat, com era el model de les primers esglésies?

La primitiva església des del primer moment va tenir veus que convocaven en nom de Jesucrist. I es deixaven acompanyar per aquell qui en nom de Jesucrist estava realitzant la seva missió. Com deia Benet XVI, el fet que hi hagi ministres i bisbes designa que l'Església no es crea a si mateixa, sinó que és convocada, és cridada i acompanyada. Però el subjecte que camina és l'Església sencera; el poble i l'apòstol. L'apòstol sense el poble no té cap sentit, però l'Església sense l'apòstol no es pot dir que si-

gui de Crist. Pot ser un grup molt maco i que faci molt de bé, però l'Església de Jesucrist és aquesta Església convocada per la veu apostòlica, i acompanyada i discernida per la veu apostòlica. Això és el que va experimentar l'Església en els seus orígens.

El repte que tenim els bisbes és trobar-nos dins d'aquesta comunitat. No fora d'ella. I respirar amb ella. Això és la sinodalitat. És un repte i una ascesis pel bisbe i són dos pols que s'han d'equilibrar. Jo estimo la diòcesi Sant Feliu, estimo Catalunya i estimo la gent. Me'n sento membre, veí, conciudadà com qualsevol. I, d'altra banda, soc valencià i tinc la meua història i idiosincràsia.

Però, per exemple, de Sant Feliu segur que aviat ens posaríem d'acord en dos o tres noms de capellans que podrien ser un excel·lent bisbe de la diòcesi...

Hi va haver un moviment que deia que el bisbe nomenat a una diòcesi ja s'hi quedava, que la seva esposa era aquesta diòcesi i no es podia trencar aquest matrimoni. En canvi aquest principi d'estabilitat s'ha de compensar amb l'obertura i disponibilitat en l'Església universal.

Certament és un repte pels qui venim de fora. Però quan ordenem un prevere en una diòcesi l'ordenem per tota l'Església. Aquest compromís encara hi és més quan s'ordena un bisbe. El bisbe té en el seu ADN la universalitat. És corresponsable de tota l'Església, i d'aquí ve el sínode, el concili, i tots els organismes de participació universal.

"QUAN PARLES AMB PERSONES AMB LES QUE NO COMPARTIM EL SENTIT DE MATRIMONI O LA RELACIÓ COS-ESPERIT, VEUS QUE REALMENT ESTEM MOLT LLUNY"

Parlem de la pastoral familiar que vostè coordina a la Conferència Episcopal Tarraconense. Quina tasca fa en aquest àmbit?

A Catalunya no tenim un secretariat de pastoral familiar. Des de la Tarraconense coordino els delegats que hi ha a Catalunya, perquè hi ha algunes diòcesis que no en tenen. Ara estem més aturats, però hem tingut moments importants amb una campanya a favor de la família o l'estudi

dels diferents projectes de família que tenen els partits que concorren a les eleccions. Insistim en quin és el model familiar, de matrimoni, comunitat de vida i amor com defineix el Vaticà II.

Al voltant de la família com a nucli social hi ha diferents problemes de tipus social i moral. Famílies empobrides, famílies immigrants, famílies trencades... després famílies reajuntades, del mateix sexe... Però no anem més enllà ni més ençà del que diu la paraula del Papa. No

som un òrgan de magisteri, sinó una coordinació dels delegats diocesans.

Quan els mitjans generalistes entrevisten un bisbe o un responsable eclesiàstic sempre li treuen els temes sobre l'homosexualitat, el divorci, els anticonceptius... Temes vinculats a la sexualitat.

Tots aquests problemes tenen al darrere una antropologia i una cosmologia cristiana que no és

compartida per les ideologies dominants. Quin concepte de sexualitat, de cos humà, d'amor...? Què vol dir estimar segons l'Evangelí? Són conceptes que una persona ha rebut i que han amarat la totalitat de la seva vida a partir de l'Evangelí. I hi ha gent que no ho comparteix.

Però realment és un problema de concepte o de la concreció que proposa l'Església?

Jo també pensava que podríem deixar de banda el problema de les concrecions. Però no. Avui el problema està en els principis. Per exemple, quan parles amb persones amb qui no compartim el sentit de matrimoni o la relació cos-esperit, veus que realment estem molt lluny en els conceptes.

Quan s'està dient a la gent jove que el cos és per a fer-lo servir per la seva satisfacció i la sexualitat per passar l'estona, però jo penso que el cos és persona humana en la seva integració i dignitat, vol dir que no pensem igual des del principi. Podríem dialogar sobre els principis. Però la sexualitat no és passar l'estona, és una trobada personal entre dos cors que s'estimen, és un suport físic per l'amor. Llavors estem molt lluny

del que entenem per amor. Em sap molt greu quan hi ha conflictes en allò més concret, sense entrar en la profunditat i seriositat en els principis. Si banalitzem la sexualitat tot és possible perquè la sexualitat és un element sagrat en la relació personal profunda de dues persones que s'estimen. És molt més del que es pensa.

Quin és el canvi que proposa el papa Francesc en l'*Amoris Laetitia*?

El canvi d'hermenèutica, de paradigma. El que fa el papa és posar l'accent sobre el subjecte que ha triar. Més que en la norma, posa l'accent en què la consciència és l'últim criteri per decidir. Però la consciència s'ha de deixar il·luminar. La consciència s'ha de discernir. I discerniment no és què m'agrada o què trio el meu gust. Discerniment és escolta, mirar d'aplicar el principi o la norma al cas concret. Aquest exercici és ben complicat. No només en la sexualitat. En consciència estimes a la teva dona? Estimes al teu home? En consciència? T'has plantejat si aquesta estimació neix del profund del teu cor? Això és molt difícil de dir. Tothom es casa, s'enamora o projecta la vida, i té fills en consciència. Això vol dir que et pots divorciar

en consciència. Però ja m'agradaria que fos així, que la vides fossin il·luminades realment en consciència. També en consciència la gent s'insulta o fa la guerra...

Consciència és aturar-se, fer un judici... Per això el Papa accentua el valor subjectiu. El subjecte escolta, el subjecte mira la realitat. I en un principi potser pensava una cosa i n'acaba pensant una altra. Perquè hi ha hagut un esforç d'interiorització i ha descobert tot l'esforç de desfer els principis egoistes, ha alliberat l'amor i ha descobert diferents interessos interiors, desitjos, passions i mil coses que li impedeixen obrar en llibertat. Això és una consciència purificada i formada. La consciència madura per una persona és un tresor. Si a mi una persona em diu que ha fet uns exercicis, que s'ha alliberat de tots els interessos egoistes de la seva vida i que en consciència farà això o allò, endavant. La teva consciència és un ressò de la veritat. No de la veritat en si mateixa, sinó de la veritat per tu en aquesta situació.

Sabadell Institucions Religioses

Curs d'Assessor Financer per a Entitats Religioses i del Tercer Sector

Una proposta formativa única impulsada per Banc Sabadell en col·laboració amb la Universitat Francisco de Vitoria (UFV) i que té com a objectiu principal reforçar i ampliar el coneixement especialitzat de les institucions religioses i el tercer sector amb continguts adaptats a la realitat d'aquests dos col·lectius.

100% online

Accesible des de qualsevol dispositiu

Curta durada

4 mesos (8 ECTS y 12 hores de convalidació EFPA)

Gratuït

i exclusiu per a clients de Banc Sabadell

Diploma

Títol propi de la UFV

Matrícula oberta ininterrompudament fins a l'agost del 2021.

Més informació i inscripcions a:

InstitucionesReligiosas@bancsabadell.com

www.bancsabadell.com/institucionesreligioses

B Sabadell

Ser on siguis

Fotografia: Jordiventura96 sota llicència CC 4.0

“El cas Hasél és l’espurna que fa cremar la resignació dels joves”

Les manifestacions per l’empresonament del raper **Pablo Hasél** han convocat les últimes setmanes milers de persones a diferents ciutats de Catalunya. I han col·locat la joventut en el centre del debat públic. En aquest escenari Catalunya Religió ha organitzat una taula rodona amb cinc joves implicats en diferents moviments i en entitats socials i educatives d’Església. L’objectiu: conèixer de primera mà què pensen d’aquestes mobilitzacions, i quins són els seus sentiments, necessitats, pors i desitjos sobre el futur.

Tots han coincidit amb què les manifestacions no només són una eina per reclamar l’alliberament del raper, sinó també per l’exercici de la llibertat d’expressió. “És un dret que tots hauríem de respectar, no ha d’haver-hi excusa per limitar-lo”, sosté la **Carne**, de 20 anys, que estudia Filosofia i es planteja ser professora per transmetre als alumnes la importància de tenir un punt de vista crític. Ha preferit mantenir l’anonimat, així com el de l’entitat a la que està vinculada.

“Està bé que cadascú expressi el que vol i el que sent”, indica en **Kevin**, de 18 anys, que s’està

preparant per l'accés a un curs formatiu de grau mig, en un projecte dels **Salesians Sant Jordi - PES Lleida**. "El que no em sembla bé és que s'hagin posat a cremar coses perquè crec que la ciutat, les motos i els policies no en tenen cap culpa", hi afegeix el jove. En Kevin vol ser bomber per ajudar les persones i estar present sempre que ho necessitin.

L'**Alberto**, estudiant d'Arquitectura de 23 anys i responsable d'un centre d'esplai a El Prat de Llobregat, tampoc està d'acord amb els enfrontaments violents dels últims dies. Però insisteix amb què no cal generalitzar perquè els disturbis no representen la majoria de la protesta. I critica que, com va passar amb la segona onada de la pandèmia, s'hagi tornat a culpabilitzar la gent jove d'una crisi que passa el col·lectiu.

"No se'ns considera part fonamental de la societat"

"Em fa ràbia que es criminalitzin aquestes manifestacions en lloc de reflexionar per què estan passant", diu en la mateixa línia la **Mar**, criminòloga de 24 anys i tècnica de la **JOC Nacional de Catalunya i les Illes**, on fomenta el vin-

cle entre diferents col·lectius de joves de Catalunya. Tots ells concorden que la participació dels joves en les mobilitzacions representen el malestar que viu el col·lectiu amb relació a l'actuació de la policia i la classe política, a més de la crisi social i econòmica accentuada per la pandèmia de la Covid-19. "El cas de Pablo Hasél és l'espurna que fa cremar el sentiment de resignació dels joves", explica l'**Arnau** que, amb 23 anys, és responsable de l'**Esplai Estel**, vinculat als claretians i situat a l'Eixample de Barcelona, i cursa un Màster en Gestió d'Empreses i Economia Social.

La **Mar** manifesta que els joves "estan enfadats, indignats, tristos i deprimits" perquè "senten que se'ls ha deixat de banda". Sosté que des de l'inici de la pandèmia per la Covid-19, han vist limitades les seves possibilitats per compartir la seva opinió, els seus sentiments i els seus desitjos a futur i que "això es nota" en les manifestacions dels últims dies.

"No es considera a la gent jove com a part fonamental o imprescindible de la societat", assevera l'**Arnau**. "L'empresonament de Pablo Hasél", resumeix la **Carme**, "és una excusa per reclamar moltes altres coses" que es troben lli-

gades a "la crisi general que fa molt temps s'està gestant a Barcelona". Entre d'altres qüestions, destaca els desnonaments i la problemàtica de l'habitatge, i l'atur juvenil.

"Pèssimament" representats pels mitjans de comunicació

La imatge dels joves que en general han transmès els mitjans de comunicació durant els últims dies no ha estat ben rebuda pels integrants d'aquest col·lectiu. La **Mar** assegura que els mitjans estan representant als joves "pèssimament", al mateix temps que els tracten "de manera molt punitiva, com si fossin immunes a qualsevol crítica o referència negativa".

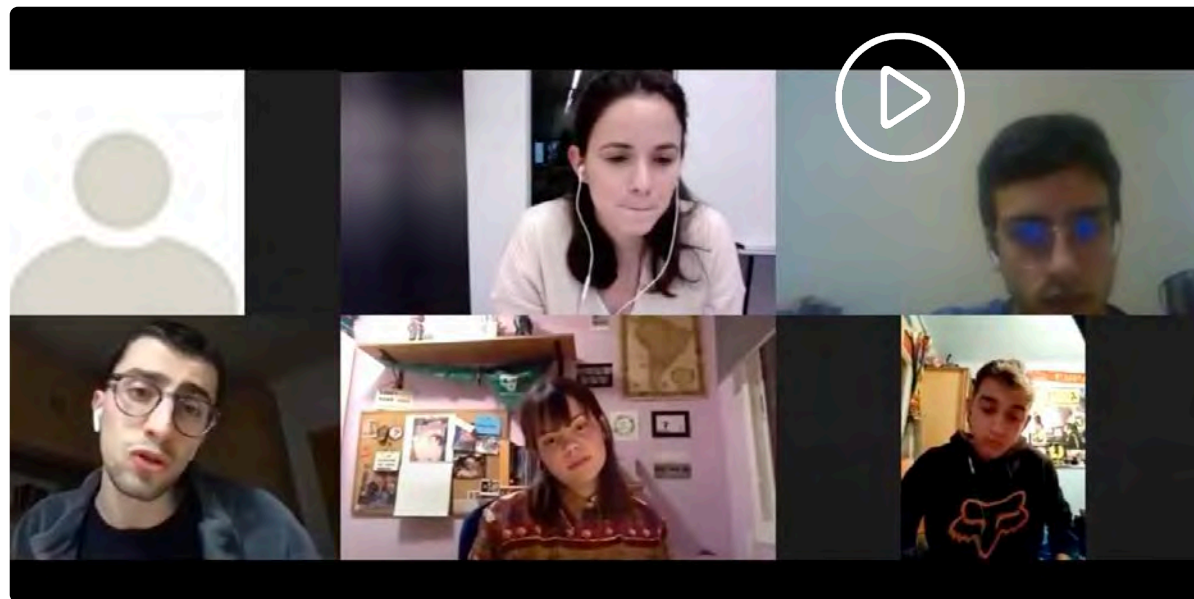
La **Carme** apunta que els mitjans han difós "la pitjor imatge de totes", és a dir, "la part violenta de la manifestació". D'aquesta manera, "han pres al jove i l'han criminalitzat". Amb tot, defensa que les consignes de les mobilitzacions són clares i recorda que en determinats casos "la violència és autodefensa" perquè hi ha una altra violència que "ve de molt abans d'aquestes protestes". I insisteix en el degoteig de desnonaments, que no acostumen a tenir cobertura mediàtica.

Darrerament, els mitjans estan generant “una espècie de lluita generacional”, indica Alberto, perquè “estan centrant el tema de debat en la gent jove”. Segons Arnau, haurien de fer ressò “de la diversitat i de les diferents necessitats” de la joventut “per traslladar-les de manera representativa en els seus continguts”.

Joves organitzats, motor de canvi

La manca de responsabilitat i compromís social és un altre dels temes sobre els quals es va parlar durant la reunió. “Els joves, com la resta de la societat, estan desmobilitzats i desorganitzats”, ha apuntat Arnau, qui es proposa intentar canviar aquesta realitat motivant als monitors de l'Esplai Estel perquè s'involucrin més en causes socials.

La Mar es va pronunciar en el mateix sentit. Malgrat la implicació en els barris o en la lluita ecològica, ha indicat que “falten joves organitzats que es vulguin comprometre amb causes socials”. Ella està convençuda que la manera de motivar les persones no organitzades és continuar col·laborant amb organitzacions col·lectives i, d'aquesta manera, aportar el seu “granet de sorra”.

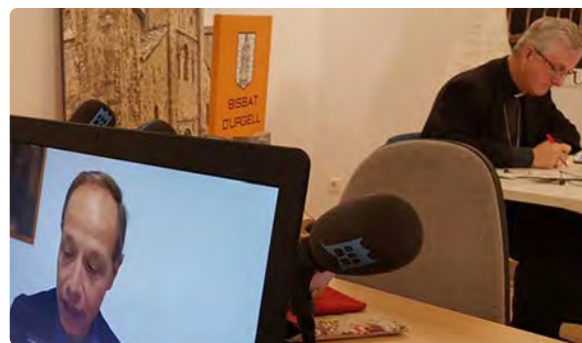

Alerten de cultes il·lícits a Barcelona i a Cerdanyola del Vallès

Aquest dimecres 3 de març l'Arquebisbat de Barcelona i el bisbat de Terrassa han emès dos comunicats paral·lels amb un mateix missatge: qualsevol celebració de culte animada per **Miquel Àngel Barco** és il·lícita. Per això demanen als fidels que no hi participin i, en el cas dels clergues, se'ls ho prohibeix explícitament. Recorden que Barco va ser expulsat del sacerdoci el 2017. I, en el cas de Barcelona, informen de l'obertura d'un espai de culte sense autorització de l'Arquebisbat on aquest antic capellà hi estaria celebrant "pretesament la Santa Missa".

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Francesc Torralba: "Fratelli Tutti vol superar la filosofia del descart"

"Un cristià reflexiona: Vers una fraternitat global", és el títol de la conferència que **Francesc Torralba** va oferir aquest dilluns 1 de març a través del canal de **Youtube del bisbat d'Urgell**. L'activitat, de formació permanent per a sacerdots i laics de la diòcesi, fou presidida per l'arquebisbe d'Urgell, **Joan-Enric Vives**, i presentà a Torralba, Director de la Càtedra de Pensament Cristià del bisbat d'Urgell. Torralba va aprofundir en l'encíclica Fratelli Tutti: "el que proposa Francesc amb l'encíclica és "recuperar el concepte de fraternitat i superar la filosofia del descart".

BISBAT D'URGELL | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Neix el Centre d'Estudis en Estètica, Religió i Cultura Contemporània

La Universitat Pompeu Fabra (UPF) ha creat recentment el Centre d'Estudis en Estètica, Religió i Cultura Contemporània, que acull l'activitat investigadora, acadèmica i artística entorn a la religió, la seva relació amb les arts i la literatura, i els seus efectes en els moviments culturals del nostre temps, tot conservant-ne els contextos de la tradició que els han fet possibles. El centre d'estudis, coordinat per **Amador Vegad**, pretén ser lloc d'acollida d'investigadors d'arreu del món i posar a l'abast de la societat i de la cultura maneres de treballar innovadores.

UPF | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Què han après les residències de gent gran amb la Covid-19?

Les residències de gent gran porten un any en el punt de mira de l'opinió pública. Des que es va iniciar la pandèmia de la Covid-19 aquest centres assistencials, on moltes persones van a passar els darrers anys de la seva vida amb la cura més necessària, s'han vist afectats de ple tant per la vulnerabilitat sanitària de les persones residents com pels efectes que han causat les restriccions imposades per les administracions.

Agents actius del sector i experts consideren que s'ha garantit el major benestar i seguretat que han pogut amb els recursos que tenien a l'abast. Al llarg d'aquest any de pandèmia s'han obert debats com el model d'atenció a la gent gran, la seva protecció i el combat contra la soledat, que va més enllà de les parets dels centres residencials. Malgrat tot, segueix tractant-se d'un àmbit que queda apartat d'un debat serè i garantista, com mostra l'amenaça de **desnonament** que amenaça una residència de Barcelona aquesta setmana.

Fins a 8.707 persones han mort a les residències catalanes a causa de la Covid-19 o amb símptomes compatibles. Una xifra que representa un elevat percentatge de les defuncions motivades pel virus a Catalunya.

Per a **Josep Vidal**, membre de la junta de l'**Associació de Centres Sociosanitaris Catòlics de Catalunya**, l'inici de la pandèmia va estar marcat per la manca de material sanitari adequat. "Vam passar els primers quinze dies sense res", afirma. Amb l'arribada de material i l'ajustament dels protocols el primer embat de la pandèmia va canviar.

"Per nosaltres va ser fonamental canviar de les 'residències bombolla' als pisos confinats", explica Vidal, un canvi que ha estat marcat pel "desconcert" i la "manca de coordinació" entre els departaments de Benestar i Salut. Per Vidal aquest "divorci" dins de l'administració pública ha estat una gran complicació per fer front a la pandèmia dins de les residències. "A dia d'avui encara ens han de respondre preguntes o explicar qui pagarà el material que hem hagut de posar de més", critica.

Justícia i Pau, en un **comunicat** emès a finals de la segona onada, va destacar que el focus polític en relació a les residències geriàtriques passa per posar fre als interessos privats que s'han interessat en l'obertura ràpida de residències per tal "d'obtenir un benefici econòmic ràpid".

Model centrat en la persona

Tot i l'angoixa generalitzada, els equips professionals "han donat el 150%", defensa Vidal. En alguns casos el personal dels centres s'ha confinat amb els residents, per evitar nous contagis. Aquesta entrega, a banda de donar-se en unes circumstàncies excepcionals, ha mostrat el "model d'atenció centrat en la persona".

Per la professora **Montserrat García**, directora del màster en gerontologia i promoció de l'autonomia personal i docent-investigadora de la Facultat d'Educació i Treball i Social Pere Tarrés-URL, la crisi sanitària ha mostrat que hi ha un model d'atenció fort i ajustat a les necessitats: aquell que se centra en la persona.

"Es tracta de conèixer en profunditat cada persona resident i cenyir-se a les seves necessitats", afirma. Això passa per "tenir en compte què li agrada menjar, a quina hora prefereix dutxar-se, saber què vol tenir al seu voltant o fins i tot portar els mobles de casa seva". No es tracta de configurar uns horaris als que s'han d'adaptar els residents, sinó que "el model de gestió s'articula al voltant de cada usuari".

Blindar les residències

"Un any aïllats és molt de temps, té un gran impacte en la gent gran", diu García. I és que la Covid-19 no ha estat l'únic factor que ha atacat els centres residencials. La soledat, marcada pel confinament, és l'altre gran cop que ha rebut la gent gran.

García fa una distinció entre estar sol i aïllat. "Dins de les residències els professionals han fet tot el que estava al seu abast", afirma, però "la manca de xarxa s'acaba convertint en aïllament". Els residents no estaven sols, tenien al personal del centre al seu costat atenent-los, però "sí que han estat aïllats", i això "deixa una empremta molt forta" en el benestar i l'autonomia personal.

Un moment de la vida en què ha marcat més és el dol. Tant en la vivència dels darrers dies de la vida com en la pèrdua d'éssers estimats. "No poder veure la teva família abans de morir, o no acomiadar-te del teu avi és molt dur", assenyala García. Una situació molt extrema que ha portat a replantejar l'acompanyament en molts centres.

La pandèmia ha escapçat els protocols d'acompanyament a la mort. Molts d'ells "marcaven que els professionals acompanyaven les 24 hores del dia a la persona si la família no podia ser-hi. No els deixàvem anar de la mà", detalla l'experta en gerontologia. "Hi ha qui té por, qui s'aferra, i això requereix un contacte pell amb pell que ha desaparegut", lamenta.

Acompanyament espiritual

L'acompanyament espiritual, de vital importància per a moltes persones residents especialment al final de la seva vida, també s'ha vist afectat. "S'ha atès amb el personal que hi havia", explica Vidal. En alguns centres, on hi conviuen religioses o algun capellà, aquest

acompanyament s'ha pogut mantenir sota mínims, però en la majoria de centres "hi ha hagut un dèficit en l'acompanyament espiritual, per les circumstàncies de la pandèmia", reconeix García.

IGNASI ESCUDERO -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

GO KUBO!

LA NOVA PROPOSTA DE ROBÒTICA I PROGRAMACIÓ
DE BAULA PER A EDUCACIÓ INFANTIL

Fotografia: Èlia Llisteri

Feministes creients participaran al Sínode de dones a Roma

Amb el lema 'Per la dignitat i la igualtat de les dones en l'Església', el col·lectiu de dones creients Alcem la Veu convoca una concentració el diumenge 7 de març, vigília del Dia Internacional de les Dones, a les 12 del migdia a la plaça de la Catedral de Barcelona. Després d'un any de camí, el col·lectiu es manté ferm en reivindicar reciprocitat, diàleg i equitat en el si de la institució.

La convocatòria, de caire presencial, seguirà les mesures de prevenció que dicten les autoritats sanitàries en l'actual context de pandèmia. Per participar-hi cal inscriure's al web www.alcemlaveu.org. També es podrà seguir l'acte en directe per xarxes socials, als perfils de [Twitter](#) i [Instagram](#) de la coordinadora.

Dels canvis simbòlics a canvis significatius

Alcem la veu és una coordinadora de dones creients de caire transversal, que va sortir al carrer per primer cop l'1 de març de 2020. Treballen en xarxa amb d'altres moviments estatals i internacionals a favor d'una realitat eclesial més diversa, oberta i participativa. I reivindiquen que es tingui en compte les veus, la saviesa, l'experiència i els talents de tothom, també de les dones.

Des de la coordinadora valoren que el darrer any s'han produït petites millores simbòliques a favor de la dignitat i la igualtat de la l'Església. El mes de gener el **papa Francesc** va **modificar el Codi de Dret Canònic** obrint la possibilitat d'instituir dones als ministeris laicals del lectorat i l'acolitat, fins aleshores reservats només als homes.

També aplaudeixen les declaracions del pontífex reconeixent les unions civils entre persones del mateix sexe, així com el moviment de *Totes apòstols* a França. Consideren un pas endavant el nomenament de la religiosa francesa **Nathalie Becquart**, com a subsecretària del Sínode de Bisbes; o de **Beate Gilles**, com a **secretària general de la Conferència Episcopal Alemanya**. En ambdós casos són responsabilitats eclesials que mai abans no havia exercit una dona.

"Les dones ens anem apoderant, som protagonistes del canvi", defensen des de la coordinadora. Però també alerten del perill que quedin només en gestos simbòlics. Per això, amb aquesta nova convocatòria al carrer fan explícita la seva capacitat d'organització, mobilització i persistència.

Malgrat la pandèmia, Alcem la Veu continua fent pressió perquè l'Església catalana i internacional assumeixi transformacions significatives en el camp de la dignitat i la igualtat de les dones. Des del primer acte al carrer, l'1 de març de 2020, la coordinadora de dones creients ha proposat diverses accions públiques. En són alguns exemples la pregària virtual **per la festivitat de Corpus**, el mes de juny, o la **condemna explícita a les agressions masclistes** en el marc de la missa dominical el 25 de novembre.

Amb la mirada posada al Sínode de dones a Roma

Més enllà de l'Estat, Alcem la Veu treballa en coordinació amb l'associació internacional **Catholic Women Council** (CWC) per incloure la igualtat i la no discriminació de les dones en l'agenda eclesial. Per visibilitzar que les dones prenen la iniciativa i la paraula, convocaran un Sínode de dones a Roma la primavera de 2022.

"Volem mostrar la nostra reflexió i les propostes d'acció per aconseguir una Església més evangèlica, més justa i més igualitària", expliquen des d'Alcem la Veu. L'esdeveniment serà

una prèvia al Sínode que el papa Francesc ha convocat per la tardor de 2022. Es tracta de la **XVI Assemblea General Ordinària de bisbes** que enguany, justament, porta per lema 'Per una Església sinodal: comunió, participació i missió'.

Des de la coordinadora de dones creients consideren "absurd" que el Sínode del Vaticà no compti amb la participació de les dones. Per això, expliquen, la convocatòria que faran uns mesos abans serà una manera de mostrar que "fer un sínode inclusiu és possible".

Noves xarxes de participació i conscienciació

La coordinadora arriba a dones de diferents parròquies, moviments i associacions d'Església de tot Catalunya i de les Illes Balears; enguany s'ha constituït Alcem la Veu de Menorca. El mateix 7 de març s'han convocat actes en paral·lel també a d'altres ciutats de l'Estat. Els diferents grups formen part del amb el col·lectiu '**Revuelta de mujeres en la Iglesia**, hasta que la igualdad sea costumbre'.

Josep M. Turull: “Després de la pandèmia el turisme religiós tindrà un fort increment”

Preparant-se i impulsant la represa del turisme. Aquest és el plantejament amb el que el Secretariat de pastoral de Turisme, Peregrinacions i Santuaris de Barcelona ha posat en marxa un nou web <https://turisme.esglesia.barcelona>. Aquest dijous 4 de març l'ha presentat **Josep Maria Turull**, director del secretariat i rector de la Basílica de la Sagrada Família, on s'ha fet una roda de premsa.

“Després de la pandèmia el turisme religiós també tindrà un fort increment a casa nostra” ha afirmat Turull. Sobretot esperant que el primer que es reprenegui sigui el turisme de proximitat, en espera del turisme estranger. Un mo-

ment en el que “la gent buscarà més que mai espais de pau, cònsol i esperança”. El context abans de la pandèmia és d'un “gruix important de turisme religiós que quan venen aquí també volen celebrar la seva fe amb nosaltres” o que persones que s'apropen als llocs religiosos amb interès cultural però que també “volen experimentar allò que s'hi celebra”. Concretament, segons dades de recollides per l'arquebisbat de Barcelona, un terç de les visites a monuments i llocs d'interès de Barcelona eren a espais religiosos catòlics. Vuit milions de visites anuals en total encapçalades per la Sagrada Família. El tercer espai amb més afluència de visitants de la ciutat de Barcelona era la Catedral.

“Hi ha gent que ha redescobert ara llocs com la Catedral o el Tibidabo”

El turisme que s'espera que es reactivarà primer és el de petits grups o familiars. El nou **web** està dirigit a aquest públic que busca informació o propostes turístiques per organitzar-se pel seu compte. Inclou informacions “que fins ara eren impossibles de trobar” com les misses en diversos idiomes que es fan la diòcesis, o el llistat complet de santuaris i el serveis que ofereixen.

També es recullen les misses i altres serveis religiosos de llocs emblemàtics de la ciutat, com la Sagrada Família, la Catedral, el Tibidabo, Santa Maria del Mar o la Mercè. Són punts d'atracció tant per als turistes catòlics com per gent de la mateixa ciutat que vol fer una sortida. Turull

ha explicat que això ja ho han notat “amb gent que ha redescobert ara llocs com la Catedral o el Tibidabo”.

Finalment s'agrupen també les ofertes musicals al voltant del centre de culte com els cicles de concert d'orgue, les misses polifòniques o les celebracions litúrgiques amb un cor estable professional.

Amb el web es vol oferir el patrimoni cultural i de culte de l'Església de Barcelona com un instrument més d'impuls a la recuperació turística i econòmica.

Armand Puig: “La darrera cosa que hem de sentir en aquest moment és por”

“La Covid-19 no és una anècdota, un parèntesi en la normalitat existent, sinó una demostració que ens trobem realment en un canvi d'època”, va dir el doctor **Armand Puig**, rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP), en la presentació del Congrés Internacional ‘**Les ferides i les esperances d'un món malalt a la llum de la teologia de l'encarnació**’. Armand Puig considera que “la teologia cristiana pot i ha de realitzar una aportació substantiva en un moment en què, tot i la fatiga, es desenvolupen nous paradigmes; Però la darrera cosa que hem de sentir en aquest moment –va remarcar– és por. Hem de tenir esperança”.

ATENEU SANT PACIÀ | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Rosa Sànchez: “Allò que fóssim capaços d'inculcar al jovent, marcaria el seu futur”

Qui li havia de dir, a la **Rosa Sànchez**, que desmuntaria tot un claustre i el tornaria a muntar, peça per peça? I qui diu un claustre, diu tota una escola sencera! Pallarolades, comentaria més d'un amb un somriure. Somriures com els de la Rosa, que va ser professora i directora d'Igualada, cada cop que parla de l'Escola Pia. La Rosa recorda que treballar de professora va ser molt més que exercir una professió: “va ser adonar-me que l'educació compartida era quelcom indivisible i que allò que fóssim capaços d'inculcar al jovent, marcaria el seu futur personal i professional”, explica.

ESCOLA PIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Cinquena nit dels animadors de la fe del MCECC

El divendres 26 de febrer va tenir lloc la cinquena edició de la Jornada dedicada als Animadors de la Fe dels Esplais Cristians (MCECC), enguany davant la situació de la pandèmia. Una trobada feta en format telemàtic. Hi van participar més d'una cinquantena de monitors i monitores de diferents esplais de Catalunya que formen part de la Coordinadora. La trobada va comptar amb un moment d'interioritat, de recolliment, d'aprenentatge al voltant de la fe.

TARRACONENSE | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Montserrat vol reactivar l'interès per l'escolania

DG, 28/02/2021 | EL PUNTAVUI

Avança la candidatura de la catedral de la Seu d'Urgell a Patrimoni Mundial un cop inclosa a la llista indicativa de la Unesco

DLL, 01/03/2021 | LA MAÑANA

Oposició al tancament d'una escola concertada centenària a Barcelona

DLL, 01/03/2021 | LA VANGUARDIA

El Grup de Gèneres, la Cugula i ApS-CUP condemnen les declaracions del bisbe Novell

DM, 02/03/2021 | REGIÓ 7

Ger restaura Santa Eugènia i prepara una ruta guiada per senders amb patrimoni

DM, 02/03/2021 | REGIÓ 7

La vacunació es trasllada al convent dels franciscans de la Bisbal d'Empordà

DC, 03/03/2021 | DIARI GIRONA

Un Iraq sumit en la crisi es prepara per rebre al Papa en plena pandèmia

DC, 03/03/2021 | EL PAÍS

Els bisbes de Catalunya lamenten la manca de consens social i polític en la nova Llei d'educació

DV, 05/03/2021 | TARRACONENSE

Jesuites Educació
@JesuitesEdu

👉 Celebrem la signatura del **#conveni** de col·laboració entre l'Institut Químic de Sarrià (@IQSbarcelona) i **#JESarrià** que permetrà realitzar accions de motivació científica i tecnològica per a l'alumnat i oferir suport en la docència al professorat. 📄 bit.ly/3040FWK

9:38 · 03 mar, 21 · AgoraPulse Manager

CPL Editorial
@CPLeditorial

30 INTENCIONES DE ORACIÓN
#FRATELLITUTTI

Optem per l'**amabilitat** que deixa les ansietats a un costat per tractar bé els altres, per dir "si us plau", "gràcies", **per regalar un somriure**, per possibilitar un espai d'escolta (FT 222)

Traducir Tweet

11:07 · 05 mar, 21 · Twitter Web App

Vedruna Catalunya Ed
@VedrunaCat

"Totes les persones som el que som fruit de les nostres trajectòries
📄 Hem d'entendre la realitat com una cosa connectada
📄 Crear impacte molt més enllà del que som i on som"
@Liliana_ArroyoM a la trobada 2n **#batxillerat** alumnes @VedrunaCat **#educació** **#escolacompromesa**

Traducir Tweet

10:14 · 03 mar, 21 · Twitter for Android

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

El proper **dilluns 8 de març** els responsables de l'**@EscolaniaMont** faran una **videoconferència** informativa amb les famílies interessades en el projecte educatiu. Aquest any, d'altra banda, hi haurà "portes obertes permanents" **#Montserrat** **#EscolaniaMontserrat** youtube.com/watch?v=T5mTz_

Traducir Tweet

17:29 · 03 mar, 21 · Hootsuite Inc.

Maristes en xarxa
@maristesenxarxa

Avui a l'assemblea de referents de pastoral de les obres socials de **@MaristesCat** hem reflexionat sobre la nostra participació a les xarxes i plataformes d'acció i incidència social.

Traducir Tweet

17:14 · 04 mar, 21 · Twitter Web App

Justícia i Pau
@JusticiaIPau

"Gràcies a tots i totes per la vostra confiança, el vostre suport, la vostra amistat i la vostra generosa dedicació."

Així acaba l'últim EdO de l'**@eduardiban** com a director de l'entitat. 🙏

Traducir Tweet

Final d'etapa
justiciapau.org

9:34 · 05 mar, 21 · Twitter Web App

La Sagrada Família
@sagradafamilia

L'estructura de la façana del Naixement ens fa adonar que Gaudí donava un significat a cada element arquitectònic. Entre d'altres, té tres portals, com els tres membres de la Sagrada Família.

Traducir Tweet

13:34 · 05 mar, 21 · Twitter Web App

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

📄 **Nou llibre:** Beatus Technological. Indústria 4.0, **#coronavirus**, **#valors** i **#espiritualitat**. Portada de **@romjosep** i text de **@JL_Mico** i **@miriamdiez** **#STReaM** **@uramonlull** **@Blanquerna** **@gencat**

Traducir Tweet

19:32 · 02 mar, 21 · Twitter for iPhone

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarrés

👉 El secretari de Drets Socials, **@nachoalvarez_**, ha assistit avui al 74è **#FòrumPereTarrés** per parlar de la voluntat del govern central de transformar el model econòmic i social arran la pandèmia del **#covid19** 📌

Traducir Tweet

El secretari d'Estat de Drets Socials, al Fòrum Pere Tarrés peretarrés.org

17:11 · 03 mar, 21 · Twitter Web App

La Salle
@LaSalleCat

#EINostreMillorReconeixementÉsEITeu A **#LaSalle** estem d'enhonorabona, estem entre les 100 millors escoles d'Espanya, però el nostre millor reconeixement sempre és el teu!
@lasallebonanova **@lsmaravillas** **@ColeLourdesVa** **@LaSalleCordoba** **@lasalles** **#ITuQuèTries** **#MiraMésEnllà** **#SomLaSalle**

Traducir Tweet

15:02 · 05 mar, 21 · Hootsuite Inc.

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Raó n. 8 per triar una escola FEDAC: Perquè als educadors de les **#escolesFEDAC** ens mou la **#passióeducar**. Participem en múltiples accions formatives que ens ajuden a desenvolupar noves habilitats docents i projectes educatius de qualitat. **#TriaFEDAC** **#avuixdemà2024** **#FormacióFEDAC**

Traducir Tweet

18:02 · 05 mar, 21 · Hootsuite Inc.

Claretians Catalunya
@ClaretiansCat

Els alumnes del **@ClaretBarcelona** i del **@ClaretValls** han conegut diferents àmbits sobre el món professional i universitari, així com qüestions d'interès més global:

Traducir Tweet

Jornades d'orientació educativa als col·legis Claret claretipaulus.org

11:16 · 02 mar, 21 · Twitter Web App

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Ignasi Escudero i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Xavier Memba, Valentina Laferrara, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté, Roger Vilaclara. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Paris Grau | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

